

30 listopada 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

F161, 11/10

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 4061.

Emil Keller
(Wiedeń, Austria).

Kl. 47 f 3.

47 f 1, 9/10
11/10

Rura o powierzchni falistej.

Zgłoszono 5 lutego 1924 r.
Udzielono 28 stycznia 1926 r.
Pierwszeństwo: 8 lutego 1923 r. (Austria).

Znane są rury o powierzchni falistej, wyłobkowanej śrubowo z metalowego lub innego materiału, które zaopatruje się we wzmocnienie z zewnętrznych i wewnętrznych zwojów drutu, znajdujących się pomiędzy śrubowymi zwojami rury i przylegających do jej ścianek.

Znane rury o powierzchni falowanej mają tę wadę, że przy osiowym ściskaniu wskutek zagłębiania fal na powierzchni rury lub spłaszczania powierzchniowego falowania przy rozciąganiu rury te skracają się albo wydłużają i to o tyle w większym stopniu, o ile są bardziej cienkościenne i przez to bardziej podatne.

Według wynalazku zostaje powyższa wada usunięta przez to, że sąsiednie, posiadające prawie tę samą średnicę wewnętrzne

i zewnętrzne zwoje drutu są oddzielone od siebie tylko ścianką rury.

Na załączonym rysunku jest przedstawiony przykład wykonania takiej rury falowanej w przekroju podłużnym.

Falowana rura *a* z dowolnego odpowiedniego materiału wzmocniona jest przez zewnętrzny zwój z drutu *b* i wewnętrzny zwój *c*, z których pierwszy posiada średnicę *d*, a drugi — średnicę *d'*, różniące się od siebie tylko o grubość *s* materiału, z którego rura jest wykonana, dzięki czemu zewnętrzna powierzchnia drucianego zwoju *b* zgadza się z zewnętrzną powierzchnią rury *a*, a wewnętrzna powierzchnia drucianego zwoju *c* — z wewnętrzną powierzchnią rury. Każde dwa sąsiadujące zwoje drutu *b* i *c* są oddzielone od siebie tylko ścianką rury *a*,

wskutek czego usunięta jest możliwość ściśnienia podłużnego, jak również i rozciągnięcia rury.

Zastrzeżenie patentowe.

Rura o powierzchni falistej z metalu albo innego materiału, wzmocniona przez umieszczone pomiędzy śrubowymi zwojami rury i przylegające do jej ścianek wewnętrzne i zewnętrzne zwoje druciane, zna-

mienna tem, że posiada zewnętrzne wzmocniające uzwojenie z drutu o wewnętrznej średnicy większej o podwójną grubość ścianek rury, niż średnica wewnętrznego uzwojenia z takiegoż drutu, przyczem sąsiednie wewnętrzne i zewnętrzne zwoje z drutu są oddzielone od siebie tylko ścianką rury.

Emil Keller.

Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

